

ΕΛΛΗΝΙΚ

ΔΔΕΛΦΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

ΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΙ

ΔΩΝ

ΝΟΣΟΚΟ-

ΜΩΝ

ΥΓΕΙΑΣ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΔΕΛΦΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ
(Ύψηλάντου 45-47)

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Έτησία Συνδρομή Περιοδικού, διά τὸ ἐσωτερικὸν δρχ. 50
» διά τὸ ἐξωτερικὸν \$ 3
Τιμὴ τεύχους δρχ. 10

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α. Ν. 1092

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός», Ύψηλάντου 45 - 47

ΤΥΠΟΙΣ: ΤΥΠΟ - ΤΕΧΝΙΚΗ - OFFSET, Ε.Π.Ε. ΜΕΓΙΣΤΗΣ 24, ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΤΗΛ. 968.320

Υπεύθυνος τυπογραφείου :

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΟΥΚΗΣ, Βεΐκου 46, Ἀθῆναι - 402, Τηλ. 926.687

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἀρχιμ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΤΖΙΑΒΑΡΑ: Τὸ ἀνεξόφλητο χρέος.

ΑΡΙΣΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ: 14ον Διεθνὲς Συνέδριον Ἀδελφῶν εἰς
Καναδᾶ.

ΣΟΦ. Φ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ: Περιτοναϊκὴ διάλυσις καὶ ἐπιπτώσεις
εἰς τὴν Νοσηλευτικὴν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ: Στὴν Ἀδελφὴν Ζαγάκου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ
ΕΙΣ ΚΑΝΑΔΑ

Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ Ὑποδιευθ. Ἀ)φῆς Θεραπευτ. «ὁ Εὐαγγελισμὸς»

Ὁ πυρετὸς τῶν ἐτοιμασιῶν καὶ ἡ χαρὰ τῶν Ἀδελφῶν ὅλο καὶ περισσότερον ἐμεγάλωνε, ὅσον ἐπλησίαζεν ἡ ἡμέρα τοῦ ταξιδίου γιὰ τὸν Νέο Κόσμο. Γιὰ μερικές αὐτὸ δὲν ἦταν τὸ πρῶτο ταξίδι πρὸς τὶς ὑπερατλαντικές χῶρες. Γιὰ ἄλλες ὅμως, πού γιὰ πρώτη φορά θὰ ἔβλεπαν τὸν Νέο Κόσμο, ἡ φαντασία ἀπὸ πολλές ἤδη ἡμέρες λειτουργοῦσε πυρετωδῶς καὶ ἡ ἀνυπομονησία μεγάλωνε ἀναλόγως.

Ἐπὶ τέλους, ἡ ποθητὴ ἡμέρα τῆς 18ης Ἰουνίου ἔφθασε. Ἦταν μιὰ ὁμορφὴ Τετάρτη, πού ὁ λαμπρὸς ἥλιος τῆς Ἑλλάδος σκορποῦσε παντοῦ τὴν χαρὰ καὶ τὴν αἰσιοδοξία. Εἰς τὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Ἑλληνικοῦ συγκεντρωθήκαμε στὰς 10 τὸ πρωῒ. Ὡρα ἀναχωρήσεως 11 καὶ 10'.

Αἱ ἐκπλήξεις μας ἄρχισαν ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο: Τὸ ἀεροπλάνο τῆς Ὀλυμπιακῆς, πού θὰ μᾶς μετέφερε στὸν Καναδᾶ, ἐνεκαίνιαζε ἐκείνη τὴν ἡμέρα τὰ δρομολόγια τοῦ Ἀθηνῶν - Καναδᾶ - Σικάγου (ΗΠΑ). Πρὸς μεγάλην μας χαρὰ τὴν ἐορτὴν τῶν ἐγκαινίων ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του ὁ αἰμνῆστος Ὑφυπουργὸς Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως Κ. Βοβολίνης, ὁ τὸσον ἀγαπητὸς εἰς τὰς Ἀδελφάς, ὁ ὅποιος τὰ μέγιστα ἐβοήθησεν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς συμμετοχῆς τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν εἰς τὸ 14ον Διεθνὲς Συνέδριον Ἀδελφῶν ἐν Μόντρεαλ τοῦ Καναδᾶ.

Μὲ τὰς εὐχὰς ὅλων τῶν συναδέλφων, ἐπεβιδάσθημεν εἰς τὸ ἀνετον ἀεριωθούμενον τῆς Ὀλυμπιακῆς εἰς τὰς 11 καὶ 10', σαρανταπέντε Ἑλληνίδες Ἀδελφαί. Δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ περιγράψῃ κανεὶς τὰ αἰσθήματα πού πλημμύριζαν τὴν ψυχὴ τῆς κάθε μιᾶς ἀπὸ μᾶς. Πάντως ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐχαρίστησις ἦσαν ζωγραφισμένες εἰς τὰ πρόσωπα ὅλων.

Σὲ λίγα λεπτὰ τὸ ἀεροπλάνο ἀπεγειώθη, καὶ σὲ λίγο δὲν βλέπαμε παρὰ μόνο τὶς δαντελωτὲς ἀκρογιαλιές τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔπειτα μόνο τὴν ζωγραφιὰ τῆς γῆς κάτω

ἀπὸ τὰ πόδια μας. Ταξιδεύαμε, ταξιδεύαμε κυνηγώντας τὸν ἥλιο, ὁ ὅποιος ἐκείνη τὴν ἡμέρα δὲν ἔδυσε γιὰ μᾶς: Φθάσαμε εἰς τὸ Μόντρεαλ τοῦ Καναδᾶ εἰς τὰς 3 καὶ 20' μ.μ. τοπικὴ ὥρα (9 καὶ 20' ὥρα Ἑλλάδος), δηλαδὴ ὀλίγον μετὰ τὸ μεσημέρι, ἦτοι 10 ὥρες καὶ 10' λεπτὰ ταξιδιοῦ ἀνευσταθμοῦ.

Ἡ ἀποδίδοσις εἰς τὸ Μόντρεαλ ἦτο ὁμαλή. Ὅλες μὲ τὶς τσάντες στὸ χέρι, περάσαμε τὶς ἀπαραίτητες διαδικασίες.

Εἰς τὸ ἀεροδρόμιο ἀνέμεναν νὰ μᾶς παραλάβουν Ἀδελφαί ἀντιπρόσωποι τοῦ Καναδικοῦ Συνδέσμου Ἀδελφῶν. Ἦσαν χαριτωμένες μέσα εἰς τὸ λευκὸ τους φόρεμα καὶ μὲ τὶς διακριτικὰς χρωματιστὰς ταινίες τους, ἀναλόγως τῆς γλώσσας πού ἐκάστη ὠμιλοῦσε: μπλὲ διὰ τὰ Ἀγγλικά, πράσινο διὰ τὰ Γαλλικά, κίτρινο διὰ τὰ Ἰσπανικά καὶ κόκκινο διὰ τὰ Γερμανικά. Μᾶς ὑποδέχθησαν μὲ ἐγκαρδιότητα καὶ μᾶς ἐβοήθησαν εἰς τὰς διαδικασίας τοῦ ἀεροδρομίου.

Μεγάλη ἦταν ἡ χαρὰ μας ὅταν αἰφνιδίως διακρίναμεν γνωστὰ γελαστὰ προσωπάκια νὰ μᾶς χαιρετοῦν καὶ νὰ μᾶς φωνάζουν «καλῶς ἦλθατε»! Ἦταν αἱ Ἑλληνίδες Ἀδελφαί τοῦ Καναδᾶ, πού διάφοροι λόγοι συνετέλεσαν νὰ εὐρίσκωνται μακριὰ ἀπὸ τὴν Πατρίδα.

Ἐνα μεγάλο λεωφορεῖο μᾶς μετέφερε ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο εἰς τὴν πόλιν τοῦ Μόντρεαλ, εἰς τὸ καθορισθὲν γιὰ μᾶς ξενοδοχεῖον.

Μὲ τὴν βροχὴ τῶν συνεχῶς νέων παραστάσεων καὶ ἐντυπώσεων δὲν ἐπροσέξαμε τὸν καιρὸ τοῦ Καναδᾶ. Μόνον τὸ βράδυ, ὅταν εὐρεθήκαμε στὰ κρεβάτια μας καὶ ἀρχίσαμε νὰ τουρτουρίζουμε ἀπὸ τὸ κρῦο, αἰσθανθήκαμε πραγματικὰ ὅτι εὐρισκόμεθα πολὺ μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Τὴν ἐπομένην, 19 Ἰουνίου, ἡμέραν Πέμπτην, ἀρχίσαμε τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἐπισκέψεις, δεδομένου ὅτι τὸ Συνέδριον θὰ ἤρχιζε τὴν 22αν Ἰουνίου.

Ἐπισκεφθήκαμε τὰ Νοσοκομεῖα Notre Dame καὶ Hotel - Dieu, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ δεύτερον εἶναι τὸ παλαιότερον τοῦ Μόντρεαλ. Τὸ Νοσοκομεῖον Hotel Dieu ἰδρύθη ὑπὸ τῆς Ἰωάννας Μάνς. Ὄταν τὸ 1642 μία ὁμάς ἐκ 50 ἀποίκων ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν νῆσον Μόντρεαλ γιὰ νὰ ἰδρύσῃ ἀποικίαν, ἡ ὁποία μετέπειτα ἐξελίχθη εἰς τὴν πρωτεύουσαν Μόντρεαλ τοῦ Καναδᾶ, ἀνετέθη εἰς τὴν Ἰωάνναν Μάνς νὰ ἰδρύσῃ Νοσοκομεῖον. Τὸ ἔργον ποὺ αὐτὴ ἐπετέλεσεν ὡς φύλαξ τῆς υγείας τῶν ἀποίκων, ἀπετέλεσε τὴν δάσιν τοῦ Hotel - Dieu τοῦ Μόντρεαλ, τοῦ ἀρχαιοτέρου Νοσοκομείου τῆς πόλεως. Ἡ λειτουργία τούτου ἀνετέθη εἰς τὰς καλογραιὰς Ἀδελφὰς τοῦ τάγματος Ἀγίου Ἰωσήφ. Τὸ τωρινὸν μέγαρον τοῦ Νοσοκομείου ἐπὶ τῆς Pine Avenue ἀνηγέρθη τὸ 1861.

Τὸ Νοσοκομεῖον Notre Dame ἰδρύθη τὸ 1860 ὑπὸ τοῦ δόκτορος Persillier Lachapelle, ὅστις καὶ ἀνάθεσεν τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ εἰς τὰς καλογραιὰς Ἀδελφὰς τοῦ Τάγματος τῶν Τεφρῶν Καλογραιῶν τοῦ Σταυροῦ, μέλη τοῦ ὁποίου ἐξακολουθοῦν νὰ ἐργάζωνται ἐκεῖ μέχρι σήμερον. Τὸ νέον κτίριον ἀπέναντι τοῦ Lafontaine Park ἐκτίσθη τὸ 1921.

Πολὺ πρόθυμες καὶ εὐγενικὲς αἱ καλογραιαὶ Ἀδελφαί, μᾶς ἔδειξαν τὰς μονάδας ἐντατικῆς θεραπείας, τὰς μονάδας με παθήσεις τῶν στεφανιαίων (coronary care unit), τὴν μονάδα τεχνητοῦ νεφροῦ (renal hemodialysis) κλπ.

Εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Hotel - Dieu ἐπισκεφθήκαμε τὰ χειρουργεῖα, τὴν κεντρικὴν ἀποστείρωσιν κλπ. Παρ' ὅλον ὅτι τὸ Νοσοκομεῖον τοῦτο εἶναι πολὺ παλαιόν, ἐν τούτοις εἶναι τελείως ἐκσυγχρονισμένον εἰς ἐφοδιασμὸν καὶ μέσα.

Τὴν Παρασκευὴν, 20ην Ἰουνίου, ἐπεσκέφθημεν τὸ Royal Victoria Hospital, ἐν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα Πανεπιστημιακὰ Νοσοκομεῖα τοῦ Μόντρεαλ ἀποτελούμενον ἀπὸ μεγαλοπρεπὲς σύνολον οἰκοδομημάτων. Εἶναι τὸ μόνον Νοσοκομεῖον, τὸ ὁποῖον διατηρεῖ ἀκόμη τὴν τριετὴ ἐκπαίδευσιν τῶν Ἀδελφῶν. Ὅλαι αἱ ἄλλαι Σχολαί, κατόπιν κυβερνητικῆς ἀποφάσεως, μετετράπησαν εἰς ἀνεξαρτήτους Πανεπιστημιακὰς Σχολὰς διετοῦς φοιτήσεως.

Τὴν Κυριακὴν 22αν Ἰουνίου τὸ σύνολον ἐξ ἡμῶν παρηκολουθήσαμεν τὴν θείαν

λειτουργίαν εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ πλησιεστέρα Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία. Ὡς γνωστόν, καὶ ὀλίγοι Ἕλληνες νὰ ὑπάρχουν εἰς ἓνα τόπον, θὰ ὑπάρχῃ ἀπαραιτήτως καὶ ἡ ἐκκλησία των. Καὶ εἰς τὸ Μόντρεαλ λέγεται ὅτι ὑπάρχουν 40 περίπου χιλιάδες Ἕλληνες.

Εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας πρὸς μεγάλην μας ἐκπληξιν ὁ ἱερεὺς, ἓνας νέος, θαυμασίος ἄνθρωπος, καλωσώρισε τὰς Ἑλληνίδας Ἀδελφὰς, τοὺς ἠύχθη εὐδωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Συνεδρίου καὶ τὰς ἐκάλεσεν, ὅλας μαζί, εἰς γεῦμα. Εἰς τὸ γεῦμα, ὅπου ὅλαι αἱ Ἀδελφαί ἐπῆγαν μετὰ αὐτοκίνητα τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος, παρεκάθησε καὶ ὁ πρόεδρος καὶ ἄλλα σημαίνοντα πρόσωπα τῆς Κοινότητος.

Ἡ ἐγκαρδιότης, ἡ ἀπλότης καὶ ἡ εὐλικρίνεια ὅλων ἐκείνων τῶν καλῶν ξενητεμένων Ἑλλήνων μᾶς συνεκίνησε θαυμάσια καὶ μᾶς ἄφησε ἀλησμόνητες ἀναμνήσεις.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἐξεκινήσαμε διὰ τὴν ἱστορικὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν Νότρ Ντάμ, ὅπου 10.000 περίπου Ἀδελφαί ἀπὸ 85 χωρὲς τοῦ κόσμου ἐνώσαμε τὰς προσευχὰς μας πρὸς τὸν Θεόν. Ἡ λειτουργία ἡ ἀκριβέστερα αἱ λειτουργίαι, ἦσαν ὅσαι καὶ αἱ θρησκευτικαὶ δοξασαὶ τῶν παρισταμένων Ἀδελφῶν. Μὲ ἄλλα λόγια ἔγιναν λειτουργίαι τῆς Ἰνδουϊστικῆς θρησκείας, τῆς Βουδδιστικῆς, τῆς Ἑβραϊκῆς, τῆς Χριστιανικῆς καὶ τῆς Μωαμεθανικῆς. Συνίσταντο δὲ ἐκ μιᾶς προσευχῆς διαλογικῆς καὶ ἐνὸς ὕμνου. Ἠκούσαμεν οὕτω προσευχὰς Ἰνδουϊστικῆς, Βουδδιστικῆς, Χριστιανικῆς καὶ Μουσουλμανικῆς, καθὼς καὶ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν Πεντάτευχον κλπ. τῶν Ἑβραίων. Εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἄνθη κατετέθησαν εἰς τὴν ἀναμνηστικὴν πλάκα κάτω τοῦ ἐγχρώμου παραθύρου τοῦ μνημείου τῆς πρώτης Ἀδελφῆς τοῦ Καναδᾶ, τῆς Ἰωάννας Μάνς.

Ἡ ἐναρκτήριος ἑορτὴ τοῦ 14ου Διεθνoῦς Συνεδρίου Ἀδελφῶν ἔγινε τὴν 8ην μ.μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας εἰς τὴν Concordia Hall, τῆς πλατείας Bonaventure, ὅπου ὁ Κυβερνήτης τοῦ Καναδᾶ ἐξοχ. κ. Roland Michener ἐκήρυξεν τὴν ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν, εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων θερμῶν λόγων, ὅτι τὸ ἐπάγγελμα τῶν Ἀδελφῶν ἔχει τὰς ρίζας του βεθειδᾶ εἰς τὴν παράδοσιν τῆς ἐξυπηρετήσεως καὶ τῆς ἀφοσιώσεως καὶ ὅτι «ἡ δική

σας είναι ευγενής υπόθεσις.

Συνέπεσεν έφέτος και ή 70ή επέτειος τής ιδρύσεως του Διεθνούς Συμβουλίου 'Αδελφών. Ήτο και τότε, τὸ 1899, όταν έγινε, δια πρώτην φοράν, ή πρότασις νά δημιουργηθῇ ένα Διεθνές Συμβούλιον 'Αδελφών. Κατά τὸ έτήσιον, τότε, συνέδριον του Διεθνούς Συμβουλίου τών Γυναικών υίοθητήθη ή «Ήμέρα τής 'Αδελφής». Τήν 1ην 'Ιουλίου του ιδίου έτους ή κ. Bedford Fenwick έπρότεινεν εις τās επικεφαλής του Συμβουλίου Μεγάλης Βρεταννίας - 'Ιρλανδίας, εις τὸ Λονδίνον, τήν άμεσον ίδρυσιν Διεθνούς Συμβουλίου 'Αδελφών, του όποιου μέλη θά είναι εκπρόσωποι τών 'Αδελφών εξ όλων τών Χωρών, προς τόν σκοπόν καθιερώσεως και διατηρήσεως ύψηλών προτύπων νοσηλευτικῆς και εκπαιδεύσεως. Ή πρότασις έγινετο ένθουσιωδώς δεκτή, και καθώς παρίσταντο εις τὸ Γυναικεῖον Συνέδριον άρκεται 'Αδελφαί από διάφορους χώρας, άπετελέσθη εξ αὐτῶν προσωρινή διοικητική επιτροπή. Αί ιδρύτριαι αὐταί του Διεθνούς Συμβουλίου 'Αδελφών συνήλθον τήν μεθεπομένην, 2 'Ιουλίου 1899, εις τὸ Νοσοκομεῖον του 'Αγ. Βαρθολομαίου εις τὸ Λονδίνον. Και οὕτως ήρχισεν ή ιστορία του Διεθνούς Συμβουλίου 'Αδελφών. Τὸ 1ον Συνέδριον συνήλθεν εις τὸ Buffalo N.Y. τὸ 1901, συμμετείχον δέ εις αὐτὸ 400 αντιπρόσωποι 'Αδελφαί.

Τὸ 14ον Συνέδριον είναι τὸ δεύτερον Διεθνές Συνέδριον 'Αδελφών πού συνέρχεται εις τὸ Μόντρεαλ του Καναδά. Τὸ πρῶτον εις Μόντρεαλ Συνέδριον έγινετο τὸ 1929, παρηκολούθησαν δέ τουτο 6.000 περίπου 'Αδελφαί αντιπροσωπεύουσαι 20 χώρας-μέλη και 10 έτέρας χώρας μὴ μέλη. Ή τελευταία αὐτή χρονολογία (1929) έχει ιδιαιτέραν σημασίαν δια τās 'Ελληνίδας 'Αδελφάς, διότι κατά τὸ Συνέδριον εκείνο ὁ Σύνδεσμος 'Ελληνίδων 'Αδελφών, αντιπροσωπευόμενος υπό τής άειμνήστου 'Αδελφῆς 'Αθηνᾶς Μεσολωρᾶ, έγινε μέλος του Διεθνούς Συμβουλίου 'Αδελφών. Σήμερον τὸ Συμβούλιον τουτο αριθμεῖ πλέον τών 600.000 μελῶν εξ 85 χωρῶν, ή δέ έδρα αὐτοῦ μετεφέρθη εκ του Λονδίνου εις τήν Γενεύην.

'Αλλά ἄς επανέλθωμεν εις τήν έναρκτηριον συνεδρίασιν, μετά τήν μικρήν αὐτήν ιστορικὴν παρένθεσιν. Κατά τήν έναρξιν τής

τελετῆς, σπουδάστριαι 'Αδελφαί του Καναδά παρήλασαν εις τήν αίθουσαν φέρουσαι τās σημαίας τών κρατῶν-μελῶν του Συμβουλίου, καθώς και τών παρόντων δι' αντιπροσώπων 'Αδελφῶν υποψηφίων μελῶν, τās όποιας έστησαν γύρω τής εξέδρας τών αξιωματούχων του Συνεδρίου, όπου και παρέμειναν μέχρι τέλους τών εργασιῶν αὐτοῦ.

Ή Κοσμήτωρ τής Σχολῆς 'Αδελφών του Πανεπιστημίου του Μόντρεαλ και Πρόεδρος του Διεθνούς Συμβουλίου 'Αδελφών δεσποινίς Alice Girard, τόσον ως Πρόεδρος του Συμβουλίου όσον και ως μέλος του Συνδέσμου Καναδῶν 'Αδελφῶν ευχήθηκεν εις όλους τούς συνέδρους τὸ «καλῶς ήλθατε» και ειπεν ότι κατά κύριον λόγον τὸ Συμβούλιον ενδιαφέρεται ζωηρῶς δια τās ανθρωπίνες σχέσεις. «Τὰ μέλη μας θά έχουν τήν ευκαιρίαν νά πληροφορηθοῦν πῶς δύναται νά εξυπηρετήσουν καλλίτερα τήν κοινωνίαν, επίσης νά πληροφορηθοῦν τās πλέον συγχρόνους επιτεύξεις τής τεχνικῆς, τās διάφορους απόψεις όσον άφορᾷ τήν εκπαίδευσιν και νά ανταλλάξουν τήν πείραν των επί του τρόπου εργασίας και ζωῆς». Δια νά περιγράψῃ δέ τὰ αίσθήματα τών χιλιάδων 'Αδελφῶν πού εύρίσκοντο εις τήν άπέραντον αίθουσαν Concordia κατά τήν έναρκτηριον τελετήν άνέφερεν άπόσπασμα εκ τής περιφήμου 17ης εκ των «Προσευχῶν επί 'Απροόπτων Περιστάσεων» του 'Αγγλου ποιητῆ και Θεολόγου John Donne (1573 - 1631) : «Κανένας άνθρωπος δέν όμοιάζει με νησί, καθ' όλοκληρίαν άπρόσβλητο. Κάθε άνθρωπος είναι (όμοιάζει) κομμάτι τής ήπείρου, τμήμα τής στερεᾶς. Έάν ένας θῶλος χῶμα παρασυρθῇ από τήν θάλασσα, ή Ευρώπη γίνεται μικρότερη, άκριδῶς σαν νά ήταν ὁ θῶλος άκρωτήριο, άκριδῶς σαν νά ήτο τὸ άγρόκτημα (τὸ φέουδο) του φίλου σου ή τὸ δικό σου. Κάθε ανθρωπινος θάνατος με υποβαθμίζει, με κάνει ὀλιγώτερον, διότι περιλαμβάνομαι εις τὸ ανθρωπινον γένος και για τουτο ποτέ δέν έρωτῶ για ποιόν χτυπάει (πένθιμα) ή καμπάνα...».

Αί 'Αδελφαί απήλαυσαν τήν λαμπρότητα και τὸ θέαμα αὐτοῦ πού ή Διευθύντρια του Διεθνούς Συμβουλίου 'Αδελφῶν Sheila Quinn απέκάλεσε «ή τεραστία διεθνῆς οικογένειά μας» καθώς απήγγειλε τήν είσοδον τών «διακεκριμένων επισκεπτῶν εξ όλων

τῶν μερῶν τοῦ Καναδᾶ καὶ τῶν διακεκριμένων Ἀδελφῶν ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου».

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου ἤρχισαν τὴν Δευτέραν, 23 Ἰουνίου καὶ ἔληξαν τὸ ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς 27 Ἰουνίου. Περιλαμβάνανε δὲ δύο συνεδριάσεις (2 ἡμέραι) τοῦ Συμβουλίου Ἐθνικῶν Ἀντιπροσωπειῶν, τρεῖς ἡμέρας γενικῶν συνελεύσεων καὶ πλέον τῶν 30 εἰδικῶν συνεδριάσεων, κατὰ τὰς ὁποίας 158 ἐξέχουσαι αὐθενταὶ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον ὠμίλησαν, ἀναπτύξασαι εἰδικὰ θέματα σχετιζόμενα πρὸς τὴν υἰεὶαν καὶ τὴν νοσηλευτικὴν.

Εἰς Συνεδριάσεις εἰδικοῦ ἐνδιαφέροντος συνεζητήθησαν τὰ ἀκόλουθα θέματα:

A) Δευτέρα ὥρα 2 - 5 μ.μ.

1. Αἱ Ἐπαγγελματικαὶ Ἐπιθεωρήσεις Ἀδελφῶν Νοσοκόμων.
2. Ὁ ἐντυπος λόγος (καλλιέργεια τῆς ἱκανότητος τοῦ γραφείου).
3. Αἱ μετανοσοκομειακαὶ φροντίδες.

B) Τρίτη ὥρα 9 - 12 π.μ.

4. Ὀπτικοακουστικὰ βοηθήματα εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Ἀδελφῶν.
5. Ἡγετική ἱκανότης καὶ διοικήσεις.
6. Ἀδελφαὶ καὶ ἡ ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος.
7. Βιβλιοθῆκαι εἰς τὰς Σχολὰς Ἀδελφῶν καὶ εἰς τοὺς ἐπαγγελματικούς Συνδέσμους.
8. Νοσηλευτικὴ Δημοσιογραφία.
9. Ἐπιβαλλόμεναι προϋποθέσεις εἰς τὴν νοσηλευτικὴν, προκειμένου περὶ ἀσθενῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἐγένετο μεταμόσχευσις νεφροῦ.

Τρίτη ὥρα 2 - 5 μ.μ.

10. Τὰ ὀπτικοακουστικὰ ντοκουμέντα εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Ἀδελφῶν.
11. Διεύθυνσις καὶ Διοικήσεις.
12. Αἱ βιβλιοθῆκαι εἰς τὰς Σχολὰς Ἀδελφῶν καὶ εἰς τοὺς ἐπαγγελματικούς Συνδέσμους.

Γ) Τετάρτη ὥρα 2 - 5 μ.μ.

13. Ἀδελφαὶ καὶ ἐφαρμογὴ τῆς Νοσηλείας.
14. Νοσηλευτικὴ τῆς ἐπαγγελματικῆς υἰεὶας (τῆς υἰεὶας τῶν ἐπαγγελματιῶν).
15. Χρησιμοποίησις τῶν ὑπολογιστῶν (ἡ-

λεκτρον.) μηχανῶν εἰς τὴν διοίκησιν.

16. Ἰδρυσις καὶ ἀνάπτυξις Ἐθνικῶν Συνδέσμων Ἀδελφῶν.

17. Συνέχεια τῆς φροντίδος τοῦ ἀσθενοῦς.

Δ) Πέμπτη ὥρα 9 — 12 π.μ.

18. Αἱ «Πληροφορίαι» εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς διοικήσεως.
19. Νομοθεσία περὶ Ἀδελφῶν καὶ Νοσηλευτικῆς.
20. Πρωτοποριακὴ Νοσηλευτικὴ.
21. Νοσηλευτικὴ Ψυχιατρικῆς καὶ Διανοητικῆς υἰεὶας.
Ἡ Ἀδελφὴ τῶν ψυχιατρικῶν ὑπηρεσιῶν.
22. Νοσηλευτικὴ Ἔρευνα.
23. Ἀποκατάστασις τῶν φυσικῶς μειονεκτικῶν ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος.

Πέμπτη ὥρα 2 - 5 μ.μ.

24. Ἡ Ἀδελφὴ πλησίον ἀσθενῶν ὑποστάντων χειρουργικὴν ἐπέμβασιν εἰς τὴν καρδίαν.
25. Ἡ ἐφαρμοζομένη εἰς τὸ ἐπάγγελμα τῆς Ἀδελφῆς Νομοθεσία.
26. Ἡ ἐτοιμότης τῆς Ἀδελφῆς διὰ τῆς περιπτώσεως ἐπείγουσης ἀνάγκης.
27. Ἔρευνα εἰς τὸν Νοσηλευτικὸν τομέα.
28. Ἐπιβαλλόμεναι προϋποθέσεις εἰς τὴν νοσηλευτικὴν ἐφαρμογὴν, προκειμένου περὶ ἀσθενῶν ὑποστάντων χειρουργικὴν ἐπέμβασιν εἰς τὴν καρδίαν.
29. Ἀποκατάστασις καὶ ἐκτίμησις τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀσθενοῦς.

Τὸ πρωτὶ τῆς Δευτέρας 23ης Ἰουνίου ἡ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Alice Girard, κάμνουσα ἑναρξιν τῆς διημέρου συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐθνικῶν Ἀντιπροσωπειῶν, ἀνέδραμεν καὶ εἰς τὰς ἀλλαγὰς αἱ ὁποῖαι ἀπεφασίσθησαν κατὰ τὸ προηγούμενον Διεθνὲς Συνέδριον τοῦ 1965 ἐν Φραγκφούρτῃ. Δηλαδή τὴν υἰοθέτησιν νέου καταστατικοῦ χάρτου τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου καὶ τὴν μετακίνησιν τῆς ἑδρας αὐτοῦ ἐκ Λονδίνου εἰς Γενεύην, ἡ ὁποία ἀπεδείχθη μὲν δαπανηροτέρα, ἀλλὰ παρέχει περισσοτέρας δυνατότητας ἐπικοινωνίας μετ' ἄλλων Διεθνῶν Ὁργανισμῶν, ὅπως ἡ Διεθνῆς Ὁργάνωσις Ὑγείας, ὁ Διεθνῆς Ὁργανισμὸς Ἐργασίας, ὁ Διεθνῆς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς κλπ.

Ἐπίσης ἀνεφέρθη εἰς τὰ οἰκονομικὰ θέ-

ματα τοῦ Συμβουλίου (συνδρομή τῶν Συνδέσμων - Μελῶν κλπ.) καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐξέλιξιν θεμάτων τεθέντων κατὰ τὸ προηγούμενον Συνέδριον (1965) καὶ θεμάτων τὰ ὁποῖα ἀνέκυψαν κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν (1965 - 69).

Μεταξὺ τούτων εἶναι καὶ τὰ θέματα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν μελέτη τῶν συνθηκῶν προσλήψεως Ἀδελφῶν, μὲ τὰς σχέσεις τῶν Ἀδελφῶν πρὸς τὰς τοπικὰς τῶν ὁργανώσεως εἰς ὠρισμένας περιοχὰς τοῦ κόσμου κλπ.

Ἐπίσης τὸ θέμα τῆς δυνατότητος καθιέρωσης ἐνὸς κοινοῦ τύπου διπλώματος σπουδῶν καὶ πείρας τῆς Ἀδελφῆς, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ αὕτη προκειμένου νὰ μεταβῇ πρὸς ἐργασίαν ἀπὸ μίαν χώραν εἰς ἄλλην, καθὼς καὶ τὸ θέμα τῆς δυνατότητος μιᾶς ἐρεύνης τῆς Διεθνoῦς Ὁργανώσεως Ἐργασίας περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως τῶν Ἀδελφῶν (π.χ. συνθήκαι ἐξευρέσεως ἐργασίας, συνθήκαι καὶ ὅροι ἐργασίας καὶ ἀμοιβῆς, συνθήκαι κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως κλπ.).

Τελειώνουσα τὴν ἐκθεσὶν τῆς ἡ Πρόεδρος Girard, ὠμίλησε περὶ τῶν ἀνησυχιῶν τῆς ὅσον ἀφορᾷ τὸ μέλλον τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Ἀδελφῶν. «Πιστεύω ὅτι τὸ Συμβούλιον δὲν θὰ συνεχίσῃ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη χωρὶς σοβαράν, ρεαλιστικὴν καὶ κριτικὴν θεώρησιν τῶν ἀντικειμένων του, τῶν καθηκόντων του...». «Πιστεύω ἐπίσης ὅτι ἡ ἀντικειμενικὴ αὐτὴ ἐνδοσκόπησις πρέπει νὰ ὀδηγήσῃ εἰς δραστικὰς ἀλλαγὰς. Πραγματικὰ ἀμφιδάλλω ἐὰν καὶ κατὰ πόσον θὰ δυνηθῇ τὸ Συμβούλιον νὰ προχωρήσῃ πολὺ ἀκόμα, δίχως δραστικὰς ἀλλαγὰς, καὶ χωρὶς νὰ ἐπιτυχάνῃ ἀξιολόγους στόχους καὶ ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς...». «Καίτοι αἱ σκέψεις αὗται εἶναι προσωπικαί μου, δὲν ἀμφιδάλλω ὅτι πολλὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Ἀδελφῶν θὰ συμφωνήσουν ὅτι αὗται ἀντανακλοῦν καὶ τὴν ἰδικήν των ἀνησυχίαν διὰ τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον Ἀδελφῶν ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας». Ἐκλείσει δὲ τὴν ἐκθεσὶν τῆς μνημονεύσασα τὰ λόγια τοῦ μακαρίτου Γερουσιαστοῦ Robert Kennedy: «Μερικοὶ βλέπουν πῶς εἶναι τὰ πράγματα καὶ λέγουν «γιατί». Ἐγὼ ὀνειροπολῶ πράγματα ποὺ δὲν ὑπῆρξαν ποτὲ ἄλλοτε καὶ λέγω: «γιατί ὄχι;»

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Πρόεδρος Alice Girard

ἀνῆγγειλεν εἰς τὴν συνέλευσιν δύο εὐχάριστα δι' ὅλους νέα:

1ον) Ὅτι ἡ δις Christiane Reimann, λίαν γνωστὴ Ἀδελφή, ἡ ὁποία ἐχρημάτισε Γραμματεὺς τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Ἀδελφῶν ἀπὸ τὸ 1922 ἕως τὸ 1934, ἄφησεν ἓνα σοβαρὸν κληροδότημα εἰς τὸ Συμβούλιον. Τὸ κληροδότημα περιλαμβάνει κεφάλαια ἐπενδεδυμένα εἰς Δανίαν, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα ἀνέρχεται εἰς 10.000 δολλάρια περίπου, καθὼς ἐπίσης καὶ ἰδιοκτησίας εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἥτοι ἓνα ἀκίνητον γιὰ μίσθωσιν καὶ τρεῖς φυτεῖες ἐσπεριδοειδῶν (τρία λεμονοπερίβολα). Ἡ δωρήτρια ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἡ οἰκία εἰς τὴν Ἰταλίαν, ποὺ περιλαμβάνει ἐξ ὁωμάτων, χρησιμοποιηθῇ ὡς ἐξοχικὴ διαμονὴ ἢ διὰ τὰς συνελεύσεις τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Ἀδελφῶν. Θὰ φέρῃ δὲ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλληνίδος θεᾶς τῆς ὑγείας: «Υγεία». Ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἰσόδημα εἰς χρῆμα, θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν καθιέρωσιν βραδείου, ἐνὸς εἵδους «Nobel» δι' ἀξιολόγους ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἐπαγγελματικὸν τομέα τῆς Νοσηλευτικῆς.

2ον) Ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ ἐταιρία Minnesota Mining and Manufacturing Company, st Paut (Minn.) προσφέρει μίαν ὑποτροφίαν ἐξ 6.000 δολλαρίων (ἀμερικανικῶν) διὰ μίαν Ἀδελφὴν κατ' ἔτος, ἐκ τῶν Ἀδελφῶν αἱ ὁποῖαι εἶναι μέλη Συνδέσμου — μέλους τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Ἀδελφῶν. Ὁ κ. Roy W. Keeley, ἀντιπρόεδρος τῆς ὡς ἄνω Ἑταιρίας, ἐπέδωκεν αὐτοπροσώπως τὸ σχετικὸν ἔγγραφο εἰς τὸ Συνέδριον καὶ ὑπεγράμμισε τὴν σημασίαν τῆς εὐρυτέρας ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν αὐξανομένων συνεχῶς περιπλόκων θεμάτων τῶν νοσηλευτικῶν φροντίδων. Ἀπέσπασε μάλιστα παταγώδη χειροκροτήματα τῶν Ἀδελφῶν ὅταν εἶπεν ὅτι «μετὰ τοὺς ἀσθενεῖς, τὰ πλέον σημαίνοντα πρόσωπα εἰς τὸ νοσοκομεῖον εἶναι αἱ Ἀδελφαί».

Ὅλοι οἱ Σύνδεσμοι - μέλη τοῦ Συμβουλίου θὰ λάβουν σχετικὰς λεπτομερεῖς πληροφορίας ἐπὶ τῶν προτύπων (standards), δάσει τῶν ὁποίων θὰ γίνεται ἡ ἐκλογή τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν ὑποτροφίαν.

Ἐκαστος Σύνδεσμος θὰ ἐκλέγῃ κατ' ἔτος μίαν ὑποψηφίαν καὶ θὰ ὑποβάλλῃ τὸ ὄνομά της εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐπιλογῆς.

Πιθανῶς θὰ ἀναγγελεθῇ τὸ ὄνομα τῆς πρώτης ὑποτρόφου κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1970.

Τὸ βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας (Δευτέρας 23 Ἰουνίου, ὥραν 6 μ.μ.) ἡ φημισμένη πολύχρωμη ὀρχήστρα τῆς Βασιλικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Καναδᾶ ἔδωσε συναυλίαν εἰς τὴν αἰθούσαν Mont-Royal τῆς Concordia τοῦ ξενοδοχείου Bonaventure, ὅπου εἶχαν προσκληθῇ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου Ἀδελφῶν.

Ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσα ἐπίσης ἦτο ἡ ἐπίσκεψις τῆς Διεθνoῦς Ἐκθέσεως (EXPO 67), ἡ ὁποία ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς Διεθνoῦς Ἐκθέσεως τοῦ 1967.

Ἡ Ἐκθεσις καταλαμβάνει δύο νησίδας τοῦ ποταμοῦ Saint-Laurent (Ἀγίου Λαυρεντίου) ἀπέναντι τοῦ Μόντρεαλ. Περιλαμβάνει 70 περίπετερα, τὰ ὁποῖα ἀντανάκλουν τὸν πολιτισμὸν (κουλτούρα) πολλῶν χωρῶν, π.χ. τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας, τῶν ὁποίων (περιπτέρων) ἡ ἐπιτυχία ἦτο σημαντικὴ τὸ 1967, καὶ ἄλλων, ὅπως ἡ Ἰσπανία καὶ ἡ Βουλγαρία, αἱ ὁποῖαι ἐκθέτουν τὰ ἐπιτεύγματά των διὰ πρώτην φοράν. Ἐνας νεωτερισμὸς τοῦ 1969 εἶναι μία σειρά περιπτέρων, τὰ ὁποῖα δίδουν μίαν ζωηρὰν ἐντύπωσιν τῆς Μαύρης Ἀφρικῆς. Ἀλλὰ περίπετρα εἶναι ἀφιερωμένα εἰς διάφορα θέματα, ὅπως π.χ. τὰ σπόρ, «ἡ γυναῖκα καὶ ὁ 20ὸς αἰὼν», οἱ Ἰνδιάνοι τῆς Βορ. Ἀμερικῆς, τὰ ὅπλα, τὰ αὐτοκίνητα τοῦ παρελθόντος, ἡ Ἰντερπόλ (διεθνῆς ὀργάνωσις καταπολεμήσεως τοῦ ἐγκλήματος) καὶ τὸ μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον Ὀρνιθοτροφεῖον ἢ «Βιοσφαῖρα».

Ὑπάρχουν ἐπίσης πολυάριθμα καταστήματα ὅπου μπορεῖ κανεὶς νὰ «κόψῃ τὴν πεῖνα του» μὲ λίγα χρήματα, ἀλλὰ καὶ ἐστιατόρια ποὺ σερβίρουν εἰδικὰ φαγητὰ διαφόρων χωρῶν. Αἱ μπουτίκ προσφέρουν ἐλκυστικὰ σουβενὶρ διαφόρων τόπων. Ἀλλὰ περισσότερον διασκεδάζει κανεὶς εἰς τὴν ronde: ἵππασίες, καφέ-μπάρ καὶ ρεστωράν, πυροτεχνήματα, σκοπευτήρια κλπ.

Τὴν Τρίτην, 24 Ἰουνίου, ἀνηγγέλθη καὶ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου Ἐθνικῶν Ἀντιπροσωπειῶν περὶ εἰσδοχῆς 11 Συνδέσμων νέων μελῶν τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Ἀδελφῶν, ἥτοι τῆς Ἀργεντινῆς, τῶν Βερμούδων, τῆς Βολιβίας, τῆς Κόστα-Ρίκα, τοῦ Ἰσημερινοῦ (Ἐκουαντόρ), τοῦ Μαρό-

κου, τοῦ Λιβάνου, τοῦ Νεπάλ, τῆς Πορτογαλίας, τοῦ Σαλβαντόρ καὶ τῆς Οὐγκάντα. Μία ἄλλη πρότασις τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς, ἐγκριθεῖσα ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως, ἦτο ἡ κατάρτισις ὑπὸ τῆς διοικήσεως τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Ἀδελφῶν ἐνὸς ὁδηγοῦ διὰ σύνταξιν ἰδρυτικῶν καταστατικῶν καὶ κανόνων διὰ τοὺς Ἐθνικοὺς Συνδέσμους Ἀδελφῶν. Ἀλλη πρότασις, ἐγκριθεῖσα, ἔχει ὡς ἀκολούθως: «1. Τὸ Πρόγραμμα ἀνταλλαγῶν Ἀδελφῶν θὰ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ μίαν ὑπηρεσίαν «Νοσηλευτικαὶ φροντίδες εἰς τὸ Ἐξωτερικόν», ἡ ὁποία θὰ λειτουργῇ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Συνδέσμων-μελῶν τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Ἀδελφῶν.

2. Μέτρα θὰ λαμβάνωνται καὶ ἀμοιβαίαι συμφωνίαι θὰ γίνωνται μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Συνδέσμων - μελῶν.

3. Αἱ «Νοσηλευτικαὶ Φροντίδες εἰς τὸ Ἐξωτερικόν» ὀρίζονται ὡς ἑξῆς: «ὑπηρεσία παρέχουσα εἰς τὰς Ἀδελφὰς τῶν Συνδέσμων - μελῶν τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Ἀδελφῶν τὴν δυνατότητα νὰ ἐξεύρῃ ἔμμισθον ἐνοσίαν ἢ νὰ σπουδάσῃ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

4. Σκοπὸς τῆς ὑπηρεσίας «Νοσηλευτικῶν Φροντίδων εἰς τὸ Ἐξωτερικόν» εἶναι νὰ καλλιεργήσῃ τὴν διεθνῇ κατανόησιν μεταξὺ τῶν Ἀδελφῶν καὶ νὰ παράσχῃ εἰς αὐτὰς τὴν δυνατότητα νὰ ἀποκτήσουν ἐπαγγελματικὴν πείραν ἢ νὰ σπουδάσουν εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

5. Τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον Ἀδελφῶν θὰ συντάξῃ φυλλάδιον περιέχον ὅλας τὰς γενικὰς πληροφορίας καὶ συμβουλὰς.

Ἐγένετο ἐπίσης ἀποδεκτὴ πρότασις ἐκφράζουσα τὴν ἀποψιν τοῦ Διεθν. Συμβουλίου Ἀδελφῶν ὅπως τὰ ἄτομα ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὰς χώρας αἱ ὁποῖαι τὰ δέχονται. Θεωρεῖται ἀξιοκατάκριτος ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ὠρισμένοι κυβερνήσεις καὶ ὀργανώσεις στρατολογοῦν ὁμαδικῶς Ἀδελφὰς διὰ τὰς Χώρας των.

Μία ἄλλη πρότασις: Νὰ θεωρηθοῦν αἱ Ἀδελφαὶ μονοετοῦς φοιτήσεως ὡς δευτέρου ἐπιπέδου ἀνιέσως μετὰ τὸ ἀνώτατον ἐπίπεδον τῶν Ἀδελφῶν, ἐπιπέδου ὡς τοῦτο καθορίζεται εἰς τὸ ἰδρυτικὸν καταστατικὸν τοῦ Διεθν. Συμβουλίου Ἀδελφῶν, νὰ γίνωνται δὲ δεκταί, κατόπιν προϋπηρεσιακῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ὑπὸ τοὺς γνωστοὺς ὅρους

καὶ μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν Ἐθνικῶν Συμβουλίων Ἀδελφῶν, ὡς μέλη τῶν Συμβουλίων τούτων καὶ συνεπῶς ὡς μέλη τοῦ Διεθν. Συμβουλίου Ἀδελφῶν. Κατόπιν μακρῶν συζητήσεων ὑπὲρ καὶ κατὰ, ἀναβλήθη ἡ λήψις ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης διὰ τὸ προσεχές Συνέδριον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπαγγελματικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Διεθν. Συμβουλίου ὑπέβαλε πρὸς ἔγκρισιν κείμενον πρὸς ἀφορὰ τὴν φιλοσοφίαν τῆς Νοσηλευτικῆς διδασκαλίας καὶ ὑπηρεσίας, καθὼς ἐπίσης καὶ τῆς κοινωνικῆς οἰκονομικῆς εὐεξίας τῶν Ἀδελφῶν.

Τὸ κείμενον αὐτὸ ὑπῆρξε καρπὸς τριῶν ἐτῶν ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν συμβούλων.

Ὁ πρόλογος τῆς διακηρύξεως ταύτης, παρουσάζει αὐτὴν ὅχι μόνον ὡς μίαν ἐπίρρωσιν τῶν βασικῶν ἀρχῶν τὰς ὁποίας τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον διεκήρυξε, ἀλλ' ἐπίσης καὶ ὡς ἓνα κείμενον προωρισμένον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς τῶν Ἐθνικῶν Συμβουλίων εἰς τὸν λεπτομερῆ καθορισμὸν τῆς πολιτικῆς των (ἐπαγγελματικῆς).

Ἡ διακήρυξις ἀναφέρεται ἐπὶ τῶν προϋποθέσεων εἰσαγωγῆς εἰς τὰς Σχολὰς Ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς τὰς προϋποθέσεις εἰσαγωγῆς καὶ εἰς ἄλλας πνευματικὰς σχολὰς. Ἐπίσης ἡ διακήρυξις ἀναφέρεται εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Σχολῶν Ἀδελφῶν κλπ. Ὑπονοαμίζει τὴν σπουδαιότητα τῶν ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν νοσηλευτικῶν ὑπηρεσιῶν διὰ προώθησιν τῆς υγείας καὶ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀσθενείας. Ὑπογραμμίζει ἐπίσης τὴν σημασίαν τῆς συμμετοχῆς τῶν Ἀδελφῶν εἰς τὸν προγραμματισμὸν καὶ τὴν διοίκησιν τῶν ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν (ὑπηρεσιῶν υγείας). Ὑπομιμῆσκει ἐξ ἄλλου τὴν ἀνάγκην καὶ συγχρόνως τὸ δικαίωμα, προκειμένου περὶ τοῦ νοσηλευτικοῦ ἐπαγγέλματος, νὰ συμμετέχουν Ἀδελφαὶ εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν ὅρων ἐργασίας.

Εἰς τὰ δικαιώματα τῶν Ἐθνικῶν Συμβουλίων περιλαμβάνεται καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἀποφασίζουν περὶ τῶν περαιτέρω ἐνεργειῶν καὶ μέτρων, εἰς περίπτωσιν ἀποτυχίας τῶν διαπραγματεύσεων, ἐν συναρτήσει πάντοτε πρὸς τὴν εὐθύνην τῶν Ἀδελφῶν, τὸ καλὸν τῶν συνανθρώπων, καὶ τοὺς νόμους τῆς Χώρας.

Πρότασις ὠρισμένων Ἀδελφῶν, κατὰ τὴν συζήτησιν, νὰ προστεθῇ μία φράσις, καθ' ἣν αἱ λευκαὶ ἀπεργίαι εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τὸν δεοντολογικὸν κώδικα τῶν Ἀδελφῶν, ἀπερρίφθη.

Ἀντιθέτως ἐνεκρίθη μία τροποποίησις ἄλλης φράσεως, ὡς ἀκολούθως «εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐργατικὸν σωματεῖον ἔχει τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα διαπραγματεύσεων, συνιστᾶται εἰς τοὺς Ἐθνικοὺς Συνδέσμους Ἀδελφῶν νὰ κάμουν πᾶν τὸ δυνατὸν διὰ νὰ ἐπηρεάσουν ἰσχυρῶς τὰς διαπραγματεύσεις ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν».

Τὴν συνεδρίασιν τῆς Τετάρτης, 25 Ἰουνίου ἀνοίξεν ὁ κ. Milton Gregg, ἀπόστρατος ταξίαρχος, κάτοχος τοῦ Σταυροῦ τῆς Βικτωρίας καὶ Πρόεδρος τοῦ Καναδικοῦ Συμβουλίου διεθνoῦς συνεργασίας. Θέμα του: «Ἡ συνεργασία ὅλων τῶν Ἀδελφῶν, ὅπως ἐκφράζεται αὕτη μὲ τὸ παρὸν Συνέδριον, ἀποτελεῖ μικρογραφίαν τῆς ἀνθρωπίνης κατανοήσεως, τῆς ὁποίας ὁ Κόσμος σήμερον ἔχει ἀνάγκην εἰς Διεθνῇ κλίμακα». «Ὁ Σύνδεσμός σας, εἶπεν, ἐπέτυχεν ἓνα πραγματικὸν ρῆγμα διὰ μέσου τῶν ἐθνικῶν συνόρων, πολὺ πρὶν πραγματοποιηθῇ ἡ συνεργασία διὰ τὴν εἰρήνην»... «Ζῆτε τώρα μίαν ἐμπειρίαν συνεχῶς πλουτιζομένην καὶ δυναμουμένην, ἀνταλλάσσουσαι ἰδέας καὶ συνάπτουσαι μονίμους φιλίας... Τέτοιου εἶδους ἐμπειρίαι εἶναι ταυτόχρονα μόνιμοι καὶ τονωτικοί (τοῦ ἠθικοῦ)».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Gregg ἔθεσε τὸ ἐρώτημα ποιά θὰ εἶναι ἡ σχέσις Ἀδελφῆς - ἀσθενoῦς κατὰ τὸ ἔτος 2.000. Θὰ υἱοθετήσουν αἱ Ἀδελφαὶ ἐκσυγχρονισμένην τὴν παράδοσιν τῆς τεχνικῆς, ὅπως τὴν ἔχει εἰσαγάγει ἡ Florence Nightingale, ἢ ὁ ἐνθουσιασμὸς των θὰ ὑποστῇ ἀνάσχεσιν ἐξ αἰτίας τῆς ἀπασχολήσεώς των μὲ τὰ διαγράμματα καὶ τὰς ἀναλογίας, μὲ τὰς μηχανὰς καὶ τὰ τέστ, ἢ μὲ τὴν μονότονον ὁμοιομορφίαν, ἢ ὁποία γεννᾷ τὴν ἀνίαν; Δίδων ὁ ἴδιος ὁ ὁμιλητῆς τὴν ἀπάντησιν εἶπεν: «Αἱ φιλικαὶ δυναμικαὶ σχέσεις Ἀδελφῆς - ἀσθενoῦς ἀποτελοῦν πολὺτιμον στοιχεῖον τῆς ἱατρικῆς θεραπείας. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι εἰς τὸ προσεχές μέλλον θὰ ἀναγνωρίζεται συνεχῶς καὶ περισσότερον ἡ σπουδαιότης τοῦ ἀνθρωπίνου τούτου παράγοντος».

Ὁ ὁμιλητῆς ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ Ἀδελφαὶ τοῦ μέλλοντος θὰ ἐνθυμοῦνται τὸ

παράδειγμα τῶν παλαιότερων των, τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, εἴτε κληθοῦν (τὸ ἔτος 2.000) νὰ παράσχουν τὰς φροντίδας των, κατὰ τὸν αὐτὸν ὅπως καὶ σεῖς σήμερον τρόπον, εἴτε ἐπικεφαλῆς ομάδος ἐπιφορτισμένης νὰ φροντίζῃ τὴν υἰεῖαν τοῦ λαοῦ εἰς τὴν οἰκίαν ἢ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐργασίας.

Ὁ κ. Gregg διαβλέπει ὅτι ἡ διεθνὴς συνεργασία θὰ αὐξηθῇ καὶ θὰ γίνῃ στενότερα. Προβλέπει ἅφ' ἑτέρου ὅτι αἱ Ἀδελφαὶ θὰ κληθοῦν νὰ παίξουν πρωτεύοντα ρόλον, προσθέτους οὕτω ἓνα στοιχεῖον ἀνθρώπινον εἰς τὰ ἐθνικὰ καὶ διεθνῇ προγράμματα, καθὼς ταῦτα θὰ ἀναπτύσσωνται. Τὸ Νοσηλευτικὸν ἐπάγγελμα εἶναι τώρα ἕτοιμον νὰ ἀγωνισθῇ κατὰ τῶν κακῶν ἐπιδράσεων τοῦ μοντέρνου πολιτισμοῦ ἐπὶ τοῦ ὁργανισμοῦ καθὼς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀνθρώπου, παρετήρησεν ὁ κ. Gregg. «Ἄν καὶ δὲν ἀνῆκω εἰς τὸν ἐπαγγελματικὸν σας κύκλον, εἶμαι ἐν τούτοις εὐαίσθητος εἰς τὰς παρωθήσεις αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ τὴν καρδίαν καὶ αἱ ὁποῖαι ἡμποροῦν νὰ συντελέσουν τόσον πολὺ εἰς τὴν ἐδραίωσιν τῶν ἐσωτερικῶν δυνάμεων τοῦ ἀσθενοῦς».

Ἡ Α.Ε. ὁ Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς τοῦ Καναδᾶ κ. John Monro εἰς τὸν λόγον του, ἐζήτησεν ἀπὸ τὰς Ἀδελφὰς νὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἐπίλυσιν δύο μεγάλων προβλημάτων: τὴν κατανομήν καὶ τὸ κόστος τῶν ὑπηρεσιῶν υἰείας. Πρὸς τοῦτο προτείνει προγράμματα υἰείας πλέον δυναμικὰ καὶ πλέον ἐκτεταμένα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παραμείνουν αἱ νοσοκομειακαὶ θεραπείαι, αἱ ὁποῖαι εἶναι καὶ δαπανηραὶ, δι' ἐκείνους τοὺς ἀσθενεῖς διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει ἄλλη λύσις. «Ἡ πρόληψις στοιχίζει ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν θεραπείαν» παρετήρησεν ὁ Ὑπουργός. «Ὑπολογίζεται ὅτι ἐπὶ 1.000 ἀνθρώπων ποὺ ἔχουν ἀνάγκην ἱατρικῶν φροντίδων, 275 μόνον συμβουλευόνται ἱατρόν, καὶ ἐξ αὐτῶν μόνον 10 εἰσάγονται εἰς Νοσοκομεῖον. Ἀξίζει ἐν τούτοις νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ἡ κατάστασις τῶν 990 ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἰσῆχθησαν εἰς Νοσοκομεῖον, δὲν ἀπαιτεῖ κατ' ἀνάγκην θεραπείαν (νοσοκομειακὴν). Ἐν τούτοις οἱ 275 οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπεσκέφθησαν ἱατρόν, θὰ ἔπρεπε τουλάχιστον νὰ ἔδλεπαν κάποιον ὁ ὁποῖος νὰ γνωρίζῃ ὠρισμένα πράγματα περὶ τῆς ἀσθε-

νείας αὐτῆς. Καὶ ὅμως ἐλάχιστοι ἐξ αὐτῶν μπορεῖ νὰ θεωρηθοῦν ὅτι ἔχουν ἱκανοποιητικὸν εἰσόδημα».

Ὁ κ. Monro ὑπογραμμίζει ὅτι, εἰς περιοχὰς ὅχι εὐνοϊκῶν συνθηκῶν, τὰ κέντρα υἰείας εἶναι μᾶλλον τόποι ἱατρικῶν γνωμοδοτήσεων καὶ συμβουλῶν παρά τόποι διανομῆς φαρμάκων. Πράγματι, ἱατροί, κοινωνικοὶ λειτουργοί, διαιτολόγοι καὶ ψυχίατροι καθὼς ἐπίσης καὶ Ἀδελφαὶ δὲν ἀρκοῦνται μόνον εἰς τὴν παρέμβασίν των διὰ ἐπείγοντων θεραπευτικῶν μέσων, ἀλλὰ προσπαθοῦν νὰ προλάβουν «τὸ κακὸ» πρὶν ἐκδηλωθῇ. Ὅλοι αἱ φροντίδες αὐταὶ παρέχονται μὲ κατανόησιν καὶ φιλικὴν διάθεσιν.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς πρώτης συζητήθη ἐπίσης τὸ θέμα τῶν ἐπιδράσεων τῆς τεχνολογίας ἐπὶ τῆς νοσηλευτικῆς. Ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὁ δόκτωρ John D. Wallace, διευθυντῆς τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου τοῦ Τορόντο, εἶπε μεταξὺ ἄλλων: «Ἐὰν αἱ Ἀδελφαὶ ἀφεθοῦν νὰ ἀπορροφηθοῦν ἀπὸ τὴν τέχνην τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἀδιαφορήσουν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς τεχνολογίας, κινδυνεύουν νὰ ἐξελιχθοῦν εἰς ἀπηρχαιωμένον προσωπικόν, (νὰ γίνουν «ξεπερασμένες») καὶ ὁ ρόλος των εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς υἰείας θὰ ἐλαττωθῇ ταχέως. Ἔως τώρα πλεῖστοι ἱατροὶ καὶ Ἀδελφαὶ ἀπέφευγαν νὰ ἀσχοληθοῦν πολὺ μὲ τὰ «μαῦρα κουτιά», ὅπως ἀποκαλοῦνται τὰ ὄργανα τῆς τεχνολογίας. Ἐξῆρε τὴν ἀνάγκην τῶν μεταπτυχιακῶν μαθημάτων, προκειμένου αἱ Ἀδελφαὶ νὰ χρησιμοποήσουν τὰς ἱκανότητάς των εἰς ἓνα νέον ρόλον. Σήμερον εἰς πολλὰς εἰδικότητας αἱ Ἀδελφαὶ ἀντικαθιστῶνται ἀπὸ τεχνικούς, οἱ ὁποῖοι ἐν τούτοις δὲν ἔχουν τὰς βάσεις ἐκπαιδεύσεως διὰ νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὸ ἔργον των μὲ ὅσην ἱκανότητα θὰ ἡμποροῦσαν νὰ ἀνταποκριθοῦν αἱ Ἀδελφαί. Προεῖπεν ὅμως ὅτι, παρὰ τὴν μεταπτυχιακὴν ἐκπαίδευσιν, δὲν θὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ἐπιθυμητὸν ἀποτέλεσμα παρὰ μόνον ὅταν γίνῃ παραδεκτὸς ὁ ρόλος τῆς «ὡς κλινικῆς εἰδικότητος» εἰς τὴν Ἀδελφὴν.

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἔλαβε τὸν λόγον καὶ ἡ Δεσποινὶς Lusy D. Germain, βοηθὸς - διευθύνουσα τοῦ Νοσοκομείου Πενσυλβάνια τῆς Φιλαδελφίας τῶν ΗΠΑ. Ἄν καὶ παραδεχομένη τὴν ἀξίαν τῆς συγχρόνου τεχνολογίας εἰς τὸν το-

μέα της Νοσηλευτικής και της Διοικήσεως, επέμεινε εν τούτοις ότι ή τεχνολογία επί του παρόντος δέν αποτελεί τὸ «ἀντίδοτον ὅλων τῶν κακῶν» καὶ ὅτι δέν θὰ πρέπει νὰ ὑποκαταστήσῃ τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις. «Δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία, παρετήρησεν ἡ Δίς Germain, ὅτι αἱ τεχνολογικαὶ ἀλλαγαὶ ἡμποροῦν νὰ βελτιώσουν τὴν διοίκησιν, ἀλλὰ διὰ νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὸν τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς διοικήσεως χρειάζεται νὰ διέπεται ἀπὸ ἀνθρώπινες καὶ προσωπικὲς ἀπόψεις ἵνα δυνηθῇ νὰ ἐπιδιώσῃ καὶ νὰ ἀποδώσῃ. Ὁ βαθμὸς λοιπὸν τῆς ἀποτελεσματικότητος τῆς τεχνολογίας εἰς τὴν διοίκησιν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἀναλαμβάνουν τὴν εὐθύνην ταύτης».

Κατόπιν ἔλαβον τὸν λόγον εἰς δικηγόρος καὶ μία Ἀδελφὴ ἐπὶ τοῦ θέματος: «Ἡ τεχνολογικὴ Ἐξέλιξις καὶ τὸ Δίκαιον». Ἐκθέτουν τὰς δυσκολίας ποὺ παρουσιάζει ἡ χάραξις ὁριογραμμῆς μεταξὺ ἐκείνου ποὺ τῆς ἐπιτρέπεται καὶ ἐκείνου ποὺ δέν ἐπιτρέπεται νὰ κάνῃ ἡ Ἀδελφὴ. Πράγματι, ἡ τεχνολογία καὶ αἱ ἀλλαγαὶ τῆς σήμερον, συνετέλεσαν πιθανὸν εἰς τὴν διατάραξιν τῆς ὁριογραμμῆς μεταξὺ τῆς ἱατρικῆς καὶ τοῦ νοσηλευτικοῦ τομέως. Ὁ κ. Claude Tellier τοῦ δικηγορικοῦ γραφείου τοῦ Μόντρεαλ Des Jardins, du Charme, des Jardins, Cordeau et Tellier, εἶπεν ὅτι «εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν γεγονότων λύσεις εὐρίσκονται καθημερινῶς, ἀλλ' εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ Δικαίου τὸ θέμα παραμένει ἄνευ ἀπαντήσεως». Ἐν ἄλλοις λόγοις: ἡ εὐθύνη διὰ τὴν ἱατρικὴν ἐνέργειαν ἀποδίδεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν ἱατρόν, ἀλλὰ ἀντικατάθεσις (ἐκθεσις ἀρνούμενη τὴν εὐθύνην) δέν εὐρίσκεται εἰς τὸν Νόμον. Συνεχίζων ὁ ὁμιλητὴς ἐπισύρει τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι σήμερον οἱ ἱατροὶ καὶ τὰ Νοσοκομεῖα δέν ἀπολαμβάνουν πλέον ἐκείνου ποὺ θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποκληθῇ «δικαστικὴ ἀσυνείδησις». Συνεπεία τῶν μεταβολῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπῆλθον καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν φύσιν τῶν φροντίδων κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας, τὰ δικαστήρια ἤχθησαν εἰς τὴν διατύπωσιν μιᾶς νέας θεωρίας, τῆς θεωρίας τοῦ συμβολαίου φροντίδων. Κατὰ τὸ «συμβόλαιον» αὐτὸ ὁ ἱατρός ἢ τὸ Νοσοκομεῖον ἀναλαμβάνουν νὰ παράσχουν εἰς τὸν ἀσθενῆ «φροντίδας εὐσυνειδήτους, προσεκτικὰς καὶ συμφώνους πρὸς τὰ δεδομένα τῆς Ἐπιστήμης». Ὁ ὁμιλητὴς

ἀνεφέρθη ἐπίσης, εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀποψιν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀλλαγῶν —νομοθεσία ἀφορῶσα τὴν κοινωνικὴν εὐεξίαν, ἐπιχορηγήσεις διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν καὶ τὴν υἰεῖαν, νομοθεσία ἀφορῶσα τὴν ζωὴν τῶν ὁμάδων— εἴτε πρόκειται περὶ ἐταιριῶν, εἴτε περὶ σωματείων.

Ἡ Δεσποινὶς Julita Sotejo, κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς Νοσηλευτικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Φιλιππίνων, ἀπαριθμεῖ ὀκτὼ μέτρα τὰ ὁποῖα πρέπει συχνὰ νὰ λαμβάνουν αἱ Ἀδελφαὶ αἱ συνεργαζόμεναι μετὰ ἱατροῦς εἰς περιπτώσεις ἐπείγουσας καρδιακᾶς, αἱ ὁποῖαι προβλέπουν τὴν χρησιμοποίησιν ἐργαλείων. «Ὅταν ἡ Ἀδελφὴ ἀντιλαμβάνεται ἐπείγουσαν καρδιακὴν περίπτωσιν καὶ δέν ὑπάρχει διαθέσιμος ἱατρός ἀμέσως, καθίσταται ἀναγκαῖον δι' αὐτὴν νὰ ἀρχίσῃ τὴν θεραπείαν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐξηγηθῶμεν ἐπὶ τῶν ὅρων «ἀνάγκη» καὶ «μὴ διαθέσιμος ἱατρός». Ἡ ὁμηγήτρια παρατηρεῖ ὅτι οἱ νόμοι οἱ λεγόμενοι «τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου» ἀρχίζουν νὰ περιλαμβάνουν τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς εὐθύνης τῶν Ἀδελφῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ δράσουν εἰς περιπτώσεις ἐπείγουσας καταστάσεων. Ὑπενθυμίζει τὰς γνώμας αἱ ὁποῖαι διετυπώθησαν ὑπὸ ὠρισμένων προσωπικοτήτων, τὰς συμφωνίας ποὺ ἐγένοντο ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν ἐπαγγελματικῶν ὁργανώσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιλύσεως τοῦ διλήμματος πρὸ τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ Ἀδελφὴ καλουμένη νὰ δράσῃ ἐπὶ ἓνα σύνολον ἐκσυγχρονισμένων ἐπιστημονικῶν προϋποθέσεων, ἀλλὰ ὑπὸ νομοθεσίαν ἀπηρχαιωμένην.

Ὁμιλῶν ἀπὸ ἀπόψεως καθαρῶς ἀνθρωπιστικῆς ὁ κ. Leo A. Dorais, Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Quebec, παρετήρησεν ὅτι ἐκφράσεις ὅπως «αὐτόματοι φροντίδες» καὶ «κυβερνητικὴ ἱατρικὴ» ἡμποροῦν εὐκόλως νὰ δημιουργήσουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ «ἀποανθρώπισις» τῶν φροντίδων εἶναι πλήρης καὶ ὀριστική. Ἐν τούτοις «ἐνῶ ὠρισμένος ἀριθμὸς Ἀδελφῶν θλίβεται διὰ τὴν παρέλευσιν τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, ἄλλαι, ἀντιθέτως, αἰσθάνονται ἀπελευθερωμένοι καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ἤλθεν ἡ ἐποχὴ νὰ εἰσαχθῇ ὀλίγη ἀνθρωπίνη θερμότης εἰς τὰ Νοσοκομεῖα...». «Δέν εἶναι καθόλου ἀπαραίτητον, παρατηρεῖ ὁ Dr. Dorais, αἱ τεχνολογικαὶ ἀλλαγαὶ νὰ ἔχουν ὡς συνέπειαν κοινωνικὰς

ἀναστατώσεις καὶ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τοῦ κινήτρου. Ἀντιθέτως, εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητον αἱ ἀλλαγαὶ αὐταὶ νὰ προγραμματισθοῦν, νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον σκέψεως καὶ συζητήσεων. Ὅμως, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συμμετέχη κανεὶς χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τοὺς ἐπιδιωκομένους στόχους, τὰ μέσα ἵνα τοὺς ἐπιτύχῃ καὶ τὰς προσδοκωμένας συμβολάς». Ἐν συνεχείᾳ καλεῖ τὰς Ἀδελφὰς νὰ ἀναλάβουν πρωτοβουλίαν, νὰ «καταπιασθοῦν» μὲ τὰ προβλήματα, νὰ προσπαθήσουν νὰ κατανοήσουν καὶ νὰ προσαρμόσουν τὰς νέας τεχνικὰς μεθόδους νοσηλευτικῆς πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας.

Τὴν μεσημβρίαν τῆς ἰδίας ἡμέρας αἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν προσέφεραν ὡς δῶρον ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὸν καναδικὸν Σύνδεσμον τὴν κεφαλὴν τῆς θεᾶς Ὑγείας.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ ἐν Καναδᾷ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐδεξιώθη εἰς τὴν οἰκίαν του τὰς Ἑλληνίδας συνέδρους. Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Δημ. Μακρῇ μὲ ἐγκαρδιότητα ἐχαιρέτισαν τὰς Ἑλληνίδας καὶ ἐξέφρασαν τὴν ἐθνικὴν των ἱκανοποίησιν διὰ τὴν εὐρείαν ἀντιπροσώπευσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τῶν Ἀδελφῶν.

Μετὰ τὴν δεξίωσιν τοῦ Προξένου αἱ Ἀδελφαί, προσκεκλημέναι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Συνεδρίου, παρηκολούθησαν εἰδικὴν συναυλίαν δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Συμφωνικῆς ὀρχήστρας τοῦ Μόντρεαλ εἰς τὸ Forum, μὲ ἔργα Rossini, Liszt, Charbier, Bizet, Von Suppè καὶ Gershwin.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Πέμπτης, 26ης Ἰουνίου, τρεῖς ἡγετικάι μορφαὶ τῆς νοσηλευτικῆς προέβησαν εἰς λεπτομερῆ διερεῦνησιν τοῦ θέματος τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἡ Florence Mackenzie, βοηθὸς - διευθύνουσα τῆς νοσηλευτικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸ Γενικὸν Νοσοκομεῖον τοῦ Μόντρεάλ, εἶπεν ὅτι: «ἡ Νοσοκομειακὴ Σχολὴ Ἀδελφῶν καταντᾷ ἤδη ἀναχρονισμός, καθ' ὅσον εἰς τὸν Καναδᾷ ἀρχίζει μία νέα ἐποχὴ...». «Εἶναι προφανές ὅτι οἱ σκοποὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν ἡμποροῦν νὰ ἐπιτευχθοῦν ὅταν ὁ χρόνος τῶν μαθητριῶν κατανέμεται ἀναλόγως τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν τοῦ Νοσοκομείου, ἐνῶ ἀντιθέτως ὅταν ὁ χρόνος οὗτος ρυθμίζεται ὑπὸ τῆς Σχολῆς, ἡ Ἀδελφὴ ἡμπορεῖ νὰ ἐκπαιδευθῇ καὶ εἰς χρόνον ὀλι-

γώτερον τῶν τριῶν ἐτῶν». Παρεδέχθη ὅτι «πολλαὶ ἐξαίρετοι Ἀδελφαὶ ἐδημιουργήθησαν ἀπὸ τὰς Νοσοκομειακὰς Σχολὰς καὶ ὅτι οἱ διδάσκοντες κατέβαλον μεγάλας προσπάθειας διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν Σχολῶν αὐτῶν». Οὐχ ἥττον, εἶπεν, «ἐκπαιδεύσεις εἶναι τὸ σύνθημα τῆς κοινωνίας μας σήμερον. Ἡ Νοσηλεία ὀφείλει νὰ συμβαδίζῃ μὲ τὴν ἐποχὴν, ἐὰν θέλῃ νὰ προσελκύσῃ ἐπιθυμητὰς ὑποψηφίους εἰς τὰς Σχολὰς Ἀδελφῶν».

Ἡ Hamelin Ingrid τοῦ Ἑλσίνκι (Φινλανδίας) εἶπεν ὅτι ὑπερβολικὸν μέρος τῆς νοσηλευτικῆς ἐκπαιδευτικῆς διαδικασίας ἦτο ἀκόμῃ προσκεκολλημένον εἰς τὰ προγράμματα τὰ ὁποῖα καθιερώθησαν καὶ ἦσαν οἰκεία, προγράμματα τὰ ὁποῖα φαίνονται ὅτι ἐξασφαλίζουν τοῦλάχιστον μίαν ὠρισμένην ποσοτικὴν παραγωγὴν (Ἀδελφῶν). Καὶ ἐρώτησεν «... εἶναι ἡ σημερινὴ μορφή βασικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν Νοσηλευτικὴν ἢ πρέπουσα... ἔστω καὶ διὰ σήμερον, διὰ νὰ μὴ εἶπω διὰ τὸ μέλλον;».

Ἡ Dr. Mildred Montag, καθηγήτρια τῆς Νοσηλευτικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Columbia τῆς Νέας Ὑόρκης περιέγραψε τὰ προπτυχιακὰ προγράμματα εἰς τὰς ΗΠΑ, καὶ ἐσημείωσεν ὅτι τὰ προγράμματα αὐτοῦ τοῦ τύπου προσελκύουν σπουδαστὰς εἰς τὴν νοσηλευτικὴν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον προηγουμένως ἀποφασίσει νὰ ἀκολουθήσουν τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο «Ἐπειδὴ τὰ προπτυχιακὰ (Junior) Κολλέγια δέχονται σπουδαστὰς ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, φύλου, ἢ οἰκογενειακῆς καταστάσεως (ἔγγαμον ἢ ἄγαμον), τὰ προγράμματα προσελκύουν σπουδαστὰς λόγῳ πολὺ μεγαλυτέρας ποικιλίας ἐξ ὧν συνήθως εὐρίσκονται εἰς τὰ Νοσηλευτικὰ ἐκπαιδευτικὰ προγράμματα». Ἡ Dr Montag εἶπεν ὅτι ὑπάρχουν ἤδη 331 τοιαῦτα προγράμματα ἐγκεκριμένα ὑπὸ τῶν Πολιτειῶν εἰς τὰς ΗΠΑ, καὶ ὅτι ηὐξάνοντο τελευταίως μὲ ρυθμὸν ἐνὸς προγράμματος τὴν ἐβδομάδα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν σπουδαστῶν εἰς τὰ προγράμματα ταῦτα ὑπερβαίνει σήμερα τοὺς 20.000, δηλαδὴ παρῶσιάζει μίαν αὐξήσιν 400% ἀπὸ τὸ 1963.

Ἡ Dr Rebecca Bergman, προϋσταμένη τῆς Νοσηλευτικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἰσραήλ, ὡμίλησεν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς βελτιώσεως τῶν μεθόδων ἐπιλογῆς τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν Νοσηλευ-

τικήν. «Ἡ ἀνεύρεσις τῶν ἐχουσῶν τὰς περισσότερας πιθανότητας ἐπιτυχίας Ἀδελφῶν τῆς αὐρίου, πρέπει νὰ ἐπισύρῃ ἐπειγόντως τὴν προσοχὴν τῶν ἐρευνητῶν», εἶπε. «Δημιουργικότης, εὐστροφία, ἱκανότης λήψεως ἀποφάσεων, ὀξυδέρκεια καὶ ἱκανότης συνεννόησεως θὰ μπορούσαν νὰ θεωρηθοῦν ὡς αἱ κυριώτεραι ἐνδείξεις τῆς αὐριανῆς ἐπιτυχημένης Ἀδελφῆς».

Ὁ Dr. Gerarl Nason, Ταμίας τῆς Καναδικῆς Ὀμοσπονδίας Ἐκπαιδευτικῶν, εἶπε μεταξὺ ἄλλων εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ τοῦ ἀπογεύματος: «Καθὼς ἀξιολογοῦμε καὶ ἀναθεωροῦμε τὰς μεθόδους μας, πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι: 1) σχολεῖον δὲν σημαίνει ἀπαραιτήτως ἓνα ὠρισμένον χῶρον (αἱ σημεριναὶ ἠλεκτρονικαὶ μηχαναὶ —ραδιόφωνον, τηλεόρασις κλπ.— μεταβάλλουν τὴν ἐννοιαν τοῦ σχολείου ὡς ὠρισμένου τόπου καὶ χώρου), 2) διδάσκαλος εἶναι κάτι περισσότερον ἀπὸ μίαν ἀπλὴν φωνήν, 3) μαθητὴς εἶναι κάτι περισσότερον ἀπὸ αὐτὸ (ἀκοή), 4) ἐκπαίδευσις εἶναι ἐμπειρία, ὅχι ἐξέτασις».

Ἡ Jacueline Demaurex, προΐσταμένη τῆς Σχολῆς Ἀδελφῶν Bon Secours τῆς Γενεύης, εἶπεν ὅτι: «Μία μαθητευομένη Ἀδελφή, ἡ ὁποία καλεῖται νὰ ἀφομοιώσῃ ἐν συνεχῶς αὐξανόμενον ποσὸν γνώσεων, πρέπει προπαντὸς νὰ ἐκπαιδεύσῃ ἑαυτὴν εἰς τὸ νὰ μάθῃ νὰ προσαρμόζῃ, νὰ χρησιμοποιῇ τὰς γνώσεις τὰς ὁποίας ἤδη κατέχει καὶ νὰ θέτῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν φαντασίαν της».

Κατὰ τὴν γνώμην τῆς Mary Rogan, ὑφηγητρίας τῆς Σχολῆς Δημοσίας Ὑγιεινῆς καὶ τροπικῆς Ἰατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Tulane Νέας Ὀρλεάνης, ΗΠΑ, ἡ διὰ προγραμματισμένων μεθόδων μάθησις εἶναι κατὰ βάσιν φιλοσοφία (θεωρία) καὶ πιστεύει ὅτι «ὀφείλουμε νὰ διατυπώσουμε δι' ὄρων σαφῶν καὶ σταθμητῶν τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα τῆς μαθήσεως, ὅχι συναρτήσῃ τοῦ τί ὁ διδάσκων θὰ διδάξῃ, ἀλλὰ τοῦ τί ὁ μαθητὴς θὰ μάθῃ».

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν ὁ Ἕλλην μεγαλοεφοπλιστὴς κ. Παπαχρηστίδης ἐδεξιώθη τὰς Ἑλληνίδας Ἀδελφὰς εἰς τὸ σπῖτι του. Ὁ κ. Παπαχρηστίδης ἔδειξε πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ ἱκανοποίησιν. Προσεκάλεσεν ὅλας τὰς Ἑλληνίδας Ἀδελφὰς εἰς τὴν ἐξοχικήν του ἐπαυλιν, ποὺ εὑρίσκεται δύο περίπου ὥρες

ἐξω τοῦ Μόντρεαλ, εἰς τὴν περιοχὴν ὅπου εὑρίσκεται καὶ τὸ Sensory Club, κέντρον γνωστὸν εἰς τὴν ὑψηλὴν κοινωνίαν τοῦ Καναδᾶ. Ἡ διαδρομὴ ἕως ἐκεῖ ἦτο ὠραιότατη, ἡ δὲ φιλοξενία τοῦ κ. Παπαχρηστίδου ἀφθαστη. Ἡ ἐλληνικὴ ψυχὴ τοῦ ἔκαμε τὸν κ. Παπαχρηστίδου νὰ ἔχῃ διὰ τὰς Ἀδελφὰς ὅ,τι ἤμποροῦσε νὰ φαντασθῇ κανεὶς, διὰ νὰ τὰς εὐχαριστήσῃ. Ἀκόμη καὶ μουσικὸν ἔφερε, ὁ ὁποῖος ἔπαιζε καὶ τραγουδοῦσε ἐλληνικά τραγούδια. Ἡ χαρὰ ὄλων καὶ ἡ εὐχαρίστησις ἦτο μεγάλη. Καὶ ἡ ἡσυχία τῆς γύρω φύσεως ἴσως διὰ πρώτην φοράν διαταράχθη ἀπὸ τὰ γέλια καὶ τὰ τραγούδια τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῆς ἐγκαρδιότητος καὶ τῆς φιλίας θὰ μᾶς μείνῃ ἀξέχαστη. Τὸ βράδυ, χαρούμενες καὶ πολὺ εὐχαριστημένες οἱ Ἀδελφές, ἐπέστρεψαν εἰς τὸ Μόντρεαλ. Ἐπρεπε νὰ γίνουν: αἱ προετοιμασίαι διὰ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ταξιδίου ἀνὰ τὰς ΗΠΑ, διαρκείας 17 ἡμερῶν, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν τὴν 29ην Ἰουνίου καὶ ἔληξε τὴν 16ην Ἰουλίου.

Κατὰ τὴν συνδρίασιν τῆς Παρασκευῆς, 27 Ἰουνίου, συνεζητήθησαν δύο κυρίως θέματα: 1ον) Ἀσφάλεια διὰ τὴν αὐρίον (διὰ τὸ μέλλον) καὶ 2ον) ἡγεσία.

Διὰ τὸ πρῶτον θέμα ὁμίλησαν πολλοὶ διακεκριμένοι ὁμιληταὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Gerd Letteestrom Lagervail, τῆς Στοκχόλμης, διευθύντρια τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Ἀδελφῶν καὶ πρόεδρος τοῦ Σουηδικoῦ Συνδέσμου Ἀδελφῶν, ἡ ὁποία εἶπεν ὅτι ἡ ὑψηλὴ στάθμη εἰς τὸ νοσηλευτικὸν ἐπάγγελμα ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ἀσφαλείας καθὼς καὶ ἐκ τῆς ἐκπαιδεύσεως. «Ἐνεῦ οἰκονομικῆς ἐξασφαλίσεως τῶν Ἀδελφῶν, εἶπε, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ προσελκύσθουν αἱ ἄρισται ὑποψήφια διὰ τὸ ἐπάγγελμα».

Διὰ τὸ δεύτερον θέμα ὁμίλησαν, μεταξὺ ἄλλων, καὶ ὁ Dr. Robert Merton, καθηγητὴς τῆς κοινωνιολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Columbia τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ ὁποῖος εἶπε, σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις τῆς ἡγεσίας εἶναι: ἄγρυπνον πνεῦμα ἀντιμετωπίσεως ἀπροβλέπτων συνεπειῶν συλογικῆς ἐνεργείας, ἱκανότης νὰ διακρίνῃ μεταξὺ συναισθημάτων καὶ ἀντικειμενικῶν γεγονότων, προσανατολισμὸς πρὸς τὸ μέλλον, ἱκανότης νὰ παρακολουθῇ κατὰ δῆμα τὰς ἀπαραιτήτους γνώσεις πρὸς ἐπίτευξιν

τῶν σκοπῶν τῆς ομάδος καὶ ἱκανότης νὰ συμβολίζῃ τὴν συλλογικὴν ἐνότητα παρὰ τὰ ἐμπόδια (τεχνητὰ) ἡλικίας, τάξεως, ἐθνικότητος, φυλῆς κλπ.». Ἐν συνεχείᾳ εἶπεν ὅτι ἕνας ἐκ τῶν λόγων ποῦ δὲν εἶναι εὐκόλῳ νὰ δοθῇ ὁρισμὸς τῆς ἡγεσίας, εἶναι ὅτι πολλοὶ δὲν ἀντιλαμβάνονται ὅτι αὕτη δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν χαρακτηρηστικῶν ἐνὸς ἀτόμου ἀλλὰ συναλλαγῶν μεταξὺ τοῦ ἡγέτου καὶ τῶν ἀκολουθούντων αὐτόν. «Ἐν ἄλλο πρόβλημα, συνέχισε, ὑπῆρξεν ἡ τάσις νὰ συγχέεται ἡ ἐξουσία καὶ ἡ ἡγεσία. Ἡγεσία εἶναι μία σχέσις μεταξὺ προσώπων, κατὰ τὴν ὁποίαν ὀφείλουν νὰ συμμορφωθῶνται καὶ δύναται νὰ τὴν συναντήσῃ κανεὶς (τὴν σχέσιν αὐτὴν) εἰς οἷονδῆποτε ἐπίπεδον ἐνὸς ὀργανισμοῦ. «Τέσσαρες ἀπλᾶι προϋποθέσεις ἡγεσίας ὑπάρχουν: 1) ὁ δέκτης τῆς ἐντολῆς τοῦ ἡγέτου πρέπει νὰ τὴν κατανοήσῃ, 2) νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ συμμορφωθῇ πρὸς αὐτήν 3) νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ ζητουμένη ἐνέργεια εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰ προσωπικά του συμφέροντα καὶ πεποιθήσεις καὶ 4) ὅτι εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ ὀργανισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκουν ἡγέτης καὶ ἀκολουθούντες αὐτόν». Περαιτέρω εἶπεν: «Ἐὰν εὗρεθῇτε εἰς ἕνα ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος πολλαπλασιάζει μὲ ταχὺν ρυθμὸν τοὺς κανόνες του, τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι γιὰ σᾶς κοινωνιολογικὸν σῆμα (κινδύνου). Ὑπάρχουν μέσα εἰς τὸ σύστημα τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ περισσότεραι ἔριδες ἀπὸ ὅσας μπορεῖ νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς εἰς τὴν ἀρχήν».

Ἡ Antze Grauham, διευθύντρια τῆς Νοσηλευτικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Χαϊδελεδέργης (Δυτ. Γερμανίας), παρετήρησεν ὅτι αἱ σημεριναὶ μέθοδοι διδασκαλίας καθιστοῦν δύσκολον τὸν καθορισμὸν τῆς ἡγετικῆς δυνατότητος τῶν μαθητευομένων. «Μὲ τόσον φορτωμένον πρόγραμμα μαθημάτων καὶ μὲ πρακτικὴν ἐξάσκησιν εἰς αὐστηρῶς «ρεγουλαρισμένα» Νοσοκομεῖα, ἐλάχιστος ὑπάρχει χρόνος διὰ πρωτοβουλίαν, δημιουργικότητα ἢ ἀκόμη καὶ προσωπικὴν ἱκανοποίησιν καὶ ἀνάμιξιν. Προσπαθοῦμεν εἰς τὴν Σχολὴν νὰ ἀντιληφθῶμεν τὰς ἀπογοητεύσεις καὶ νὰ βοηθήσωμεν τὴν μαθήτριαν νὰ ἀναπτύξῃ ρεαλιστικὴν γνώμην τῶν δυνατοτήτων πρὸς ἀλλαγὴν», εἶπεν. «Ἐὰν ἡ Νοσηλευτικὴ δὲν ἀποτινάξῃ θαρραλέα τοὺς ἐνδοιασμούς της καὶ τὸν συντηρητισμόν

τῆς περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν καὶ τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον ἡμπορεῖ καὶ ὀφείλει νὰ διαδραματίσῃ εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, θὰ ἀντιμετωπίσῃ ἕνα μέλλον ὅπου ἡ Νοσηλευτικὴ θὰ ὑποδαθμισθῇ εἰς κατάστασιν ὑπηρετρίας ὅχι μόνον τοῦ ἱατροῦ, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἄλλου μέλους τῆς ομάδος ὑγείας», εἶπεν ἡ Charlotte Searle, προϊσταμένη τῆς Σχολῆς Νοσηλευτικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πραιτωρίας (Νοτ. Ἀμερικῆς). Αὕτη πιστεύει ὅτι μόνον δυναμικὴ ἡγεσία εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα θὰ λύσῃ τὰ δεσμὰ τὰ ὁποῖα τώρα πιέζουν τὸ ἐπάγγελμα. «Ἀνεξαρτήτως τοῦ ποίας δυνάμεις πρέπει νὰ ἀνταγωνισθῶμεν, ἡ ποιότης τῆς Νοσηλευτικῆς ἡγεσίας θὰ εἶναι καθοριστικὴ εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ μέλλοντος τῆς Νοσηλευτικῆς», ἐτόνισεν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀνεκοινώθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν γενομένων τὴν προτεραίαν ἐκλογῶν Προέδρου, Ἀντιπροέδρου κλπ. Πρόεδρος τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Ἀδελφῶν ἐξελέγει ἡ Margrette Kruse, Γραμματεὺς τοῦ Δανικοῦ Συνδέσμου Ἀδελφῶν Κοπεγχάγης ἀπὸ τὸ 1945 καὶ Πρόεδρος διαφόρων Εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Ἀδελφῶν κατὰ τὰ τέσσαρα πρηνγούμενα ἔτη. Τὸ ἐσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας (Παρασκευὴ 27 Ἰουνίου) ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της κατὰ τὴν τελετὴν τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου. Ἡ ἀποχωροῦσα Πρόεδρος Ailice Girard, παραδίδουσα τὰ καθήκοντά της εἰς τὴν νέαν Πρόεδρον ἐκρέμασεν εἰς τὸν λαϊμόν αὐτῆς τὴν Προεδρικὴν Ἀλυσίδα, τὴν ὁποίαν ἀφήρесе ἀπὸ τὸν ἰδικόν της λαϊμόν.

Ἡ νέα Πρόεδρος, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸ Συνέδριον, κατέληξε διὰ τῶν ἐξῆς: «Οὐδέποτε ἄλλοτε τόσον πολλαὶ Ἀδελφαὶ μαζί, ἀπὸ τόσον πολλὰς χώρας, συνηθροίσθησαν ταυτοχρόνως εἰς τὸ Συνέδριον. Τοῦτο δημιουργεῖ ὑποχρεώσεις καὶ δυνατότητας. Ἄς ἐνώσωμεν τὰς δυνάμεις καὶ ἄς προσπαθήσωμεν μαζί νὰ δυναμώσωμεν τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον Ἀδελφῶν —τὸ Διεθνὲς Συμβούλιον Ἀδελφῶν, ἀλυσίδα τῶν ὀργανώσεων. Ἐχομεν μπροστὰ μας ἕνα μέλλον γεμᾶτο εὐθύναις καὶ προβλήματα— εἰς ἐθνικὸν καὶ διεθνὲς ἐπίπεδον. Ἄς τὰ πάρουμε καὶ ἄς τὰ λύσουμε μαζί».

Τέλος ἡ ἀποχωροῦσα Πρόεδρος Ailice Girard ἔδωκε τὸ σύνθημα διὰ τὴν προσεχῇ